

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Halászné dr. Balkay Hanna ügyvéd (cím) által képviselt név I. rendű, név II. rendű és név III. rendű (mindhárman: cím) felpereseknek a Rosta Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt név (cím) alperes ellen végrendelet érvényességének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. június 12. napján hozott 6.P.24.456/2005/28. számú ítélete ellen a felperesek részéről 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helyben hagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek - I-II. rendű felperesek egyetemlegesen 9.000 (Kilencezer) forint, a III. rendű felperes 4.500 (Négyezer-ötszáz) forint - másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Néhai E.B.né (továbbiakban: örökhagyó) 2003. április 18. napján végintézkedés hátrahagyása mellett hunyt el. Törvényes örököse testvérének leszármazója, a III. rendű felperes. Az I-II. rendű felperesek a III. rendű felperes gyermekei. Az örökhagyó az 1998. február 6. napján kelt írásbeli magánvégrendeletében kizárólagos örököseül az alperest jelölte meg. A 2003. február 7. napján kelt végrendelet szerint az örökhagyó vagyonának örökösei az I. és II. rendű felperesek, illetve vagylagosan III. rendű felperes. A végrendelet a keltezés helyét nem tartalmazza, valamint az azon lévő névaláírás nem az örökhagyótól származik.

Az örökhagyó hagyatékát 14.000.000 forint értékben egy ingatlan, valamint 80.296 forint összértékben ingóságok képezték. A közjegyző a hagyatékot ideiglenes hatállyal az alperesnek adta át.

A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy a javukra szóló 2003. február 7. napján kelt írásbeli magánvégrendelet érvényes. A III. rendű felperes a

végrendelet érvénytelensége esetére az alperest kötelesrész kiadására, valamint 1.190.895 forint hagyatéki hitelező igény és kamata megtérítésére kérte kötelezni.

Az alperes a végrendelet érvényességének megállapítására valamint a kötelesrész kiadására irányuló kereset elutasítását kérte. A III. rendű felperes hitelező igénye vonatkozásában a számlával igazolt költségeket nem vitatta. Viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben annak megállapítását kérte, hogy az örökhagyó 2003. február 7. napján kelt írásbeli magánvégrendelete érvénytelen, mert azt nem az örökhagyó írta és az aláírás sem tőle származik. A felperesi keresetnek való helyt adás esetén a felpereseket 282.240 forint hitelezői igény megtérítésére kérte másodlagosan kötelezni.

A felperesek a viszontkereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a III. rendű felperesnek 1.190.895 forintot, továbbá ebből 948.095 forint után 2003. május 1-től 250.000 forint 2006. március 29-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az örökhagyó 2003. február 7. napján kelt végrendelete a felek vonatkozásában érvénytelen. Az I. és II. rendű felpereseket egyetemlegesen 300.000 forint, a III. rendű felperest pedig 150.000 forint alperes javára fizetendő perköltség megtérítésére kötelezte. Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a perköltség vonatkozásában a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján a felek pernyertessége és pervesztessége aránya figyelembe vételével határozott. Részletezte, hogy egyes érvénytelenségi okok vonatkozásában a felek részben pervesztesek, illetve pernyertesek, valamint a hitelező igény vonatkozásában a III. rendű felperes pernyertes lett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést. Ebben kérték, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletnek a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezését oly módon változtassa meg, hogy saját költségeiket a felek maguk viseljék. Utaltak a Pp. 75. § (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint perköltség mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel. Megítélésük szerint az alperes a III. rendű felperes részére nem fizette volna meg a hagyatéki hitelezői igényként megítélt 1.190.895 forintot peres eljárás nélkül, mivel annak nagy részét jogalapjában és összecszerűségében is vitatta. Erre tekintettel méltánytalan a felpereseket a teljes illeték megfizetése mellett még perköltségben is marasztalni. Tekintettel arra, hogy az alperes - azzal, hogy a hagyatéki költségeket részben vitatta - egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végzett ezért a Pp. 80. § (2) bekezdése értelmében nem igényelheti az ebből származó költségei megtérítését, ezáltal annak megfizetésére az ellenérdekű fél sem kötelezhető. Az ítélet indokolása erre nem terjed ki, a bíróság által kifejtett álláspont szerint az ellenérdekű felek részben pervesztesek, részben pernyertesek lettek. Ezért a felperesek álláspontja szerint mindegyik félnek saját költségeit kellene viselnie.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és felperesek másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a pertárgy értékét, és vette alapul a perköltség megállapításánál. Érvélése szerint, ha a bíróság a feleket saját költségeik viselésére kötelezné, abban az esetben az alperes lenne köteles annak a szakértői véleménynek költségét viselni, ami a felperesek javára szóló végrendelet vonatkozásában idegenkezűséget állapított meg. A másodfokú eljárásra vonatkozó perköltsége bruttó 24.000 forint.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az alább kifejtett indokok alapján a Pp. 81. § (1) bekezdését alkalmazva helytállóan kötelezte a felpereseket az alperes javára perköltség megfizetésére.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemeli az ítélőtábla, hogy a Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a bíróság abban az esetben rendelkezhet úgy, hogy mindegyik fél maga viseli saját költségét, ha a pernyertesség és pervesztesség aránya, valamint az előlegezett költségek összege között nincs számottevő különbség. A perbeli esetben ezek a feltételek nem állnak fenn, mert a felperesek túlnyomó részt pervesztesek lettek. A III. rendű felperes hagyatéki hitelezői igény megtérítésére irányuló kérelmét meghaladóan az elsőfokú bíróság keresetüket elutasította, és a velük szemben előterjesztett viszontkeresetnek helyt adott. A perköltség összegének meghatározásánál kifejezetten a felperesek számára előnyösen vette figyelembe, hogy az egyes érvénytelenségi okok tekintetében az alperes pervesztes lett, annak ellenére, hogy az a kereset és viszontkereset tárgyában hozott érdemi döntést nem befolyásolta.

A fellebbezési érveléssel szemben az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a hagyatéki hitelező igény vonatkozásában az alperest pervesztesnek minősítette, tehát döntésénél ezt figyelembe vette.

Alaptalan a felperesek hivatkozása a Pp. 80. § (2) bekezdésére, mert az akkor alkalmazható ha a pernyertes fél egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végez, vagy egyes perbeli cselekményekkel indokolatlanul késedelmeskedik, határnapot vagy határidőt mulaszt, illetve más módon felesleges költségeket okoz. Ebben az esetben a fél az ebből eredő költségei megtérítését pernyertessége esetén sem igényelheti, valamint az ellenfél ebből eredő költségeinek megtérítésére kötelezhető. Az előzőekben kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság a perköltség megítélésénél a hagyatéki hitelező igény vonatkozásában az alperest pervesztesnek minősítette, amit a perköltség megállapításánál a III. rendű felperes javára figyelembe is vett.

Mindezek mellett az alperes fellebbezési ellenkérelmében helytállóan hivatkozott az eljárás során általa előlegezett szakértői költségre, ami a felpereseket terheli, mert annak alapján a felperesek javára szóló végrendelet érvénytelensége megállapítást nyert.

A felperesek az örökhagyó 2003. február 7. napján kelt végrendelete érvényességének megállapítását kérték amely alapján ők jogosultak az öröklésre. A hagyaték értéke 14.080.296 forint volt, tehát a felperesi kereset tekintetében a pertárgy értéke ezzel azonos. A felperesek ezen kérelmét az elsőfokú bíróság elutasította, ezáltal a hagyaték értéke vonatkozásában pervesztesnek minősülnek. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (továbbiakban: R.) 3. § (2) bekezdés a) - b) pontjai alapján a 14.080.296 forint figyelembe vételével az alperes javára megítélhető nettó ügyvédi munkadíj 704.015 forint, amelynek arányos elosztása folytán egy felperesre eső összeg 234.672 forint. Ebből számítva a I.-II. rendű felpereseket együttesen terhelő ügyvédi munkadíj 469.343 forint. A III. rendű felperesre eső ügyvédi munkadíj 234.672 forint. Az alperes a III. rendű felperessel szemben az 1.190.895 forintos hagyatéki hitelezői igény vonatkozásában pervesztes, ami alapján az alperes a III. rendű javára 59.545 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezhető. Ezt levonva a III. rendű felperest terhelő ügyvédi munkadíjból 175.127 forint különbség mutatkozik a III. rendű felperes terhére. A számítások szerint a felpereseket terhelő ügyvédi munkadíj az általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, amit a R. 4/A § (1) bekezdése alapján az általános forgalmi adóval növelni kell. Erre tekintettel az általános forgalmi adóval növelten az alperes javára maximálisan megállapítható ügyvédi munkadíj a I. - II. rendű felperesek vonatkozásában együttesen 563.212 forint míg a III. rendű felperes tekintetében 210.152 forint.

Az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű felpereseket egyetemlegesen 300.000 forint, míg a III. rendű felperest külön 150.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte, ami magában foglalja a felpereseket terhelő szakértői költséget, amelynek levonása után fennmaradó összeg az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíj. Az alperes által előlegezett szakértői költségéből az I. és II. rendű felpereseket együttesen 55.152 forint, míg a III. rendű felperest 27.576 forint terheli. Ezt levonva az alperes javára megítélt perköltségből a felperesek által fizetendő bruttó ügyvédi munkadíj az I. és II. rendű felperesek vonatkozásában 244.848 forint, míg a III. rendű felperes tekintetében 122.424 forint. Ennek alapján megállapítható, miszerint annak ellenére, hogy az ügy érdemét tekintve túlnyomó részt az alperes a pernyertes, az elsőfokú bíróság egyes érvénytelenségi okok tekintetében mutatkozó pervesztessége folytán az őt jogszabály szerint megillető perköltséget igen jelentős mértékben csökkentette. Erre figyelemmel annak további mérséklése nem indokolt, ezáltal a felperesi fellebbezés megalapozatlan.

A kifejtettek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Pervesztességük folytán a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket az alperesnek járó másodfokú perköltség megfizetésére, ami a képviseletével felmerült, áfát is tartalmazó ügyvédi munkadíj. Az alperes fellebbezési ellenkérelmében megjelölt bruttó 24.000 forintos perköltség eltűzött. A fellebbezési érték 450.000 forint, amely alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése értelmében a maximálisan megállapítható ügyvédi munkadíj nettó (2,5

%) 11.250 forint, ami áfával növelten 13.500 forint. Ebből, arányosítva az I. és II. rendű felpereseket összesen 9.000 forint, míg a III. rendű felperest 4.500 forint terheli.

Budapest, 2008. november 25.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.,
a tanács elnöke

Dr. Hegedűs Mária s.k.,
előadó bíró

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: